

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 92.

Elleve Session.

38de Møde.

Mandagen den 19de Marts.

(Fortsat.)

Madvig (fortsat): Jeg troer, at ihvorvel vi i en ikke kort Række af Aar temmelig jævnlig have talt om Gagelove, have vi ikke gjort særdeles store Fremskridt med Hensyn til at finde et fast Grundlag for Afgjørelsen af alle de Spørgsmaal, der dermed staae i Forbindelse. Hvad vi ganske vist have vundet, er en vis Leede til at beskæftige os med saadanne Ting, en Leede, som vel er ligesaa stor for mange af de Medlemmer, der ere Embedsmænd, som for Ministrene, der skulle forelægge disse Love. Men jeg troer, at naar jeg henviser til den Behandling, disse Sager have faaet i det andet Thing — hvilket jo især har været beskæftiget med den første Foretagelse af disse Sager — naar jeg henviser til, hvad der foreligger deels i Udvalgsbetænkningen og deels igjennem Discussionen, saa vil man komme til det Resultat, jeg før nævnte, at de Grundspørgsmaal, de almindelige Spørgsmaal, der maatte besvares, ere ikke saaledes traadte frem, som de skulde, ihvorvel mange af dem vistnok kunne have været underkastede en meget udførligere og mere detailleret Drøftelse i det Udvalgs Forhandlinger, der ere gaaede forud for den trykte Betænkning, ligesom ogsaa i de Conferentier, som have fundet Sted med de vedkommende Ministre. Der er, naar man i en Lønningsslov som denne vil gaae ind paa at tage Bestemmelse om Embedernes Antal, da

først at undersøge, hvilket Personale der virkelig behøves til at udføre de Forretninger, der skulle udføres, og dette Spørgsmaal forekommer mig ikke i nogen synderlig Grad at være blevet discuteret i det andet Thing; det kan maaskee være rigtigt, at man, for at formindste Banstuelighederne, har troet at maatte slaae Bestemmelserne om Embedernes Antal sammen for samtlige Ministeriers Vedkommende. Det forekommer mig dernæst, at der er at spørge om, hvorledes under det ved Loven fastsatte Forhold for Embedernes Antal Avancementet omtrent vil stille sig for vedkommende Embedsmænd, i hvilken Alder, efter hvilken forudgaaet Tjeneste Embedsmændene ville naae de forskjellige Embedstrin. Dertil kommer, naar denne Forudsætning høves, Spørgsmaalet om, hvad Staten bør yde Embedsmændene i disse deres forskjellige Stillinger, for at man med Billighed kan fordrø, at det Arbejde, der paalægges dem, udføres med Dhygtighed, og for at man kan fordrø, at Embedsmændene skulle for at vedligeholde denne Dhygtighed uddanne sig deels før, deels i selve Udførelsen af deres Gjerning. Disse Spørgsmaal, siger jeg, forekomme mig ikke at være fremkomne tilstrækkeligt under Discussionen. Jeg skal, naar jeg skal følge det Indtryk, som jeg ifølge min Stilling har faaet af Livet her i Hovedstaden — og de Embedsmænd, der komme ind under Lov, ere jo saadanne, der maae leve her i Staden — udtale som min Mening, at Lovforslaget, som det her foreligger, ikke vil tilfredsstille Fordringerne, saaledes som de ville blive og som de ogsaa bør kunne blive stillede. Jeg troer, at hvad der ydes en Departements-